

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 50/10

Luxemburg, 3 iunie 2010

Hotărârile în cauzele C-203/08 și 258/08
Sporting Exchange / Minister van Justitie și
Ladbrokes Betting & Gaming, Ladbrokes International/
Stichting de Nationale Sporttotalisator

Un stat membru poate interzice exploatarea jocurilor de noroc prin internet

Având în vedere particularitățile legate de oferirea de jocuri de noroc prin internet, această interdicție poate fi considerată justificată prin obiectivul luptei împotriva fraudei și a criminalității

Reglementarea olandeză a jocurilor de noroc se întemeiază pe un sistem de autorizații exclusive, potrivit căruia, pe de o parte, se interzice organizarea sau promovarea jocurilor de noroc, cu excepția situației în care o autorizație administrativă a fost eliberată în acest scop și, pe de altă parte, autoritățile naționale nu acordă decât o singură autorizație pentru fiecare dintre jocurile de noroc autorizate. În plus, în Țările de Jos nu se pot organiza jocuri de noroc prin internet.

De Lotto, fundație de drept privat fără scop lucrativ, este titulara autorizației pentru organizarea de pariuri sportive, a jocurilor loto și a jocurilor cu cifre. Aceasta are ca obiect, potrivit statutului său, colectarea de fonduri prin organizarea de jocuri de noroc și repartizarea acestor fonduri între instituții care lucrează în interes general, în special în domeniul sportului, al educației fizice, al bunăstării generale, al sănătății publice și al culturii.

Hoge Raad der Nederlanden (Curtea Supremă olandeză) și Raad van State (Consiliul de Stat) solicită Curții de Justiție să se pronunțe asupra compatibilității cu dreptul Uniunii Europene a reglementării olandeze privind politica în domeniul jocurilor de noroc.

În cauza C-258/08, Ladbrokes

Societățile Ladbrokes își desfășoară activitatea în domeniul organizării de pariuri sportive și sunt cunoscute în special prin activitățile lor în domeniul pariurilor cu cotă („bookmaking”). Pe site-urile lor internet, acestea oferă mai multe jocuri de noroc, în principal legate de sport. Aceste societăți nu exercită nicio activitate materială pe teritoriul olandez.

Reproșând acestor societăți că oferă persoanelor cu reședința în Țările de Jos, prin intermediul internetului, jocuri de noroc pentru care acestea nu dispuneau de autorizație, De Lotto a sesizat instanța națională.

În opinia Curții, este cert că o reglementare precum cea în cauză constituie o restricție a liberei prestări a serviciilor.

Cu toate acestea, o astfel de restricție poate fi justificată, în special prin obiectivele de protecție a consumatorilor, de prevenire a fraudei și a incitării cetățenilor la o cheltuială excesivă legată de joc, precum și de prevenire a tulburărilor sociale. În această privință, este de competența instanțelor naționale să verifice dacă reglementările statelor membre răspund cu adevărat obiectivelor susceptibile să le justifice și dacă restricțiile pe care le impun nu sunt disproporționate în raport cu aceste obiective.

În acest context, Hoge Raad are îndoieli cu privire la caracterul coerent și sistematic al reglementării naționale, în măsura în care aceasta permite societății De Lotto să ofere noi jocuri și să recurgă la mesaje publicitare pentru a-și face oferta atractivă pe piață.

Curtea consideră că o politică de extindere controlată în sectorul jocurilor de noroc poate fi întru totul compatibilă cu obiectivul care vizează atragerea către activități autorizate și reglementate a jucătorilor ce desfășoară activități de jocuri și de pariuri clandestine interzise ca atare.

Revine instanței de trimitere sarcina să aprecieze dacă reglementarea națională poate fi considerată ca înscriindu-se în cadrul unei politici de expansiune controlată în sectorul jocurilor de noroc, vizând în mod efectiv canalizarea dorinței de joc înspre circuitele legale.

Dacă s-ar dovedi că Regatul Țărilor de Jos urmează o politică de puternică expansiune a jocurilor de noroc, incitând și încurajând în mod excesiv consumatorii să participe la acestea, cu scopul principal de a colecta fonduri, ar trebui așadar să se concluzioneze că o astfel de politică nu limitează în mod coerent și sistematic activitățile de jocuri de noroc.

În cadrul acestei aprecieri, este necesar să se verifice în special dacă activitățile de joc ilegale pot constitui o problemă în Țările de Jos și dacă o expansiune a activităților autorizate și reglementate ar fi de natură să remedieze o asemenea problemă.

Pe de altă parte, societățile Ladbroke's arată că sunt titularele unei autorizații eliberate de autoritățile din Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord care le permit să ofere pariuri sportive și alte jocuri de noroc prin internet precum și prin telefon, și sunt supuse, în acest stat membru, unei legislații foarte stricte pentru prevenirea fraudei și a dependenței de jocurile de noroc. În opinia lor, controalele și garanțiile nu ar trebui să intervină în două etape.

În această privință, Curtea arată că sectorul jocurilor de noroc oferite prin internet nu face obiectul unei armonizări în cadrul Uniunii Europene. Un stat membru este, așadar, îndreptățit să considere că simplul fapt că un operator, precum societățile Ladbroke's, oferă în mod legal servicii din acest sector prin internet într-un alt stat membru nu constituie o garanție suficientă de protecție a consumatorilor naționali.

În plus, ca urmare a lipsei contactului direct dintre consumator și operator, jocurile de noroc accesibile prin internet implică riscuri de natură diferită și de o importanță sporită în raport cu piețele tradiționale ale unor asemenea jocuri în ceea ce privește eventualele fraude săvârșite de operatori împotriva consumatorilor.

În cauza C-203/08 Sporting Exchange (Betfair)

Sporting Exchange (Betfair) își desfășoară activitatea în sectorul jocurilor de noroc și își oferă serviciile numai prin intermediul internetului și prin telefon. Din Regatul Unit, aceasta pune la dispoziția destinatarilor de servicii o platformă pentru pariuri pe evenimente sportive și curse de cai, pe baza unor autorizații britanice și malteze. Betfair nu dispune de niciun sediu sau punct de vânzare în Țările de Jos.

Sporting Exchange (Betfair) a arătat, în esență, că autoritățile olandeze erau obligate, pe de o parte, să recunoască autorizația de care aceasta beneficiază în Regatul Unit și, pe de altă parte, să respecte principiul transparenței la acordarea unei autorizații pentru oferirea de jocuri de noroc.

În primul rând, urmând același raționament ca în cauza C-258/08, Ladbroke's, Curtea arată că, având în vedere particularitățile oferirii de jocuri de noroc prin internet, restricția privind libera prestare a serviciilor se poate considera justificată prin obiectivul luptei împotriva fraudei și a criminalității.

În al doilea rând, în ceea ce privește regimul de autorizare a unui operator unic, statele membre dispun de o putere de apreciere suficientă pentru definirea nivelului de protecție urmărit în materia jocurilor de noroc. Cu toate acestea, pentru ca un regim de autorizare administrativă prealabilă să se justifice, acesta trebuie să fie întemeiat pe criterii obiective, nediscriminatorii și cunoscute în mod anticipat, astfel încât să circumscrie exercitarea puterii de apreciere a autorităților naționale, pentru ca aceasta să nu fie utilizată în mod arbitrar.

În orice caz, restricțiile privind libera prestare a serviciilor, care decurg în mod specific din procedurile de acordare și de reînnoire a unei autorizații în beneficiul unui operator unic, ar putea fi considerate justificate dacă statul membru în cauză ar decide să acorde sau să reînnoiască autorizația unui operator public a cărui gestiune este supusă supravegherii directe a statului sau unui operator privat asupra activităților cărui autoritățile publice sunt în măsură să exercite un control strict.

În asemenea situații, acordarea sau reînnoirea în beneficiul unui astfel de operator, în afara oricărei proceduri de exercitare a concurenței, a unor drepturi exclusive pentru exploatarea jocurilor de noroc nu ar părea disproporționate având în vedere obiectivele urmărite de reglementarea olandeză.

Este de competența instanței de trimitere să verifice dacă titularii de autorizații din Țările de Jos în vederea organizării de jocuri de noroc îndeplinesc aceste condiții.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

Textul integral al hotărârilor în cauzele [C-203/08](#) și [258/08](#) se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#).” ☎ (+32) 2 2964106